

223

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 1 lipca 1964 r.

w sprawie znaków wodnych i wodnych urządzeń pomiarowych.

Na podstawie art. 48 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znaki wodne i wodne urządzenia pomiarowe służą do kontroli warunków pozwolenia wodnoprawnego oraz do prowadzenia regularnych obserwacji hydrograficznych na rzekach, potokach i jeziorach.

§ 2. Określa się następujące rodzaje znaków wodnych i wodnych urządzeń pomiarowych:

- 1) znaki wodne wskazujące najwyższy lub najniższy dozwolony stan wody, jak klamry, bolce, pale,
- 2) wodne urządzenia pomiarowe służące do pomiarów:
 - a) poziomu wody, jak łaty wodowskazowe, wodowskazy, limnigrafy, telelimnigrafy,
 - b) przepływu wody, jak przelewy pomiarowe lub kanały,
 - c) wielkości poboru wody powierzchniowej i podziemnej oraz ilości odprowadzanych ścieków, jak wodomierze, przelewy pomiarowe lub kanały,
 - d) filtracji, jak piezometry, przelewy pomiarowe,
 - e) składu fizycznego i chemicznego, temperatury i skażeń promieniotwórczych wody i ścieków.

§ 3. 1. Znaki wodne ustawia się w miejscach łatwo dostępnych w taki sposób, aby mogły spełniać swoje zadania, a w szczególności aby:

- 1) stykały się one bezpośrednio z wodą,
- 2) był zapewniony dostęp dla ich obserwacji,
- 3) były one chronione przed zmianą miejsca ustawienia oraz przed zniszczeniem.

2. Znaki wodne ustawia się w nawiązaniu do reperów państwowej sieci niwelacyjnej.

§ 4. 1. Przy urządzeniu do piętrzenia wody ustawia się jeden znak wodny. Jeżeli urządzenie takie znajduje się w odległości większej niż 500 m od zakładu albo wykonanie niwelacji między urządzeniem a zakładem jest utrudnione, ustawia się dwa znaki wodne; w takich wypadkach jeden

znak wodny ustawia się przy urządzeniu do piętrzenia, a drugi przy zakładzie.

2. Jeżeli z jednego kanału roboczego korzysta kilka zakładów, znak wodny ustawia się dla każdego z tych zakładów.

§ 5. Jeżeli w pozwoleniu wodnoprawnym zastrzeżono, że stan wody ma być utrzymywany na określonym najniższym poziomie, znak wodny powinien być tak ustawiony, by wskazywał również ten najniższy dozwolony stan wody. Do określenia najniższego stanu wody może być ustawiony osobny znak wodny.

§ 6. Właściwy organ administracji wodnej może — w zależności od warunków miejscowych — ustalić w pozwoleniu wodnoprawnym sposób ustawiania znaków wodnych inny niż przewidziany w niniejszym zarządzeniu.

§ 7. Wodne urządzenia pomiarowe ustawia się lub zakłada w miejscach i w sposób określony w projekcie budowlanym danego obiektu budowlanego gospodarki wodnej. W braku projektu budowlanego stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. 1.

§ 8. Osoba uprawniona, określona w pozwoleniu wodnoprawnym, obowiązana jest do korzystania ze znaków wodnych i wodnych urządzeń pomiarowych zgodnie z ich przeznaczeniem, do prowadzenia systematycznej obserwacji i odczytów oraz do notowania i przechowywania wyników tych obserwacji i odczytów, a także do utrzymywania ich w należyтым stanie technicznym, zabezpieczającym w szczególności przed zniszczeniem, zmniejszeniem trwałości i możliwości obserwacji.

§ 9. Stosownie do art. 172 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) traci moc rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 25 kwietnia 1923 r. w przedmiocie kształtu znaków wodnych dla zakładów wodnych i urządzeń piętrzących wodę oraz sposobu ich ustawienia (Dz. U. Nr 80, poz. 631).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej: J. Grochulski

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.